

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørgaard: Jeg skal rette et Par Bemærkninger til den ærede sidste Taler. Da jeg forleden omtalte Artiklen i „Social-Demokraten“, var det nærmest for at faa noget muntert og let ind i min saglige Tale; det ærede Medlem (Borgbjerg) ved godt, at det trænger man til en Gang imellem. Jeg synes nu ikke, dette Vers af Grundtvig passer i den Sammenhæng, hvori det blev anvendt; thi det handler om religiøse Forhold. Derimod fandtes der i samme Artikel et lille Vers, som passer udmærket i disse Dage, og som jeg maaske maa have Lov til at nævne. Der staar i Slutningen af den nu snart berømte Artikel følgende: „Blæs, kære Søndenvind, blæs op, min elskede venter mig.“ Jeg har forstaaet det saaledes, at det udtrykker en Længsel fra Socialdemokratiet mod det radikale Venstre, og det fik jeg Bevis for var rigtigt; thi det fremkom den 3. Oktober, og den 5. Oktober fandt Gruppernes Sammenslutning Sted; de elskende havde fundet hinanden. Det Vers, synes jeg, passer meget vel i disse Dage, og ikke Grundtvigs. Jeg skal i øvrigt ikke diskutere Skaarup-Sagen med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds; jeg venter paa den højtærede Ministers Svar paa min Henvendelse, og jeg tænker, den skal bringe Klarhed. Jeg skal heller ikke strides med det ærede Medlem om Grundtvigs Kirkepolitik. Det ærede Medlem sagde, at han i sin Tid var blevet kaldt for den sidste tilbageværende Grundtvigianer her i Rigsdagen; men der har været Valgsiden den Tid, saa der kan være kommet nogle ind. Jeg vil da sige, at jeg i al Beskedenhed regner mig for en af Grundtvigs Lærlinge. Lad os da ikke strides. Det ser ikke godt ud, at to saa gode Grundtvigianere som det ærede Medlem og jeg staar og strides her i Tinget.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Det har forbavset mig, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) ønskede at faa en Debat med mig ogsaa om en Kirkeforfatning. Det kommer jo ved anden Lejlighed. Jeg synes ikke en Gang, det er muligt for mig at optage denne Debat her

ved Finanslovsforslagets Behandling, hvor man ikke saa ofte maa faa Ordet. Desuden kender jeg ikke Grundtvig saa godt som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, og jeg har hidtil altid haft den Fornemmelse, naar det ærede Medlem har talt om sig selv som Grundtvigianer, at den største Lighed mellem ham og Grundtvig var det store Skæg og saa, at Grundtvig her i Tinget undertiden holdt Taler, der faldt udenfor Rammen. I øvrigt havde jeg Fornemmelsen af ved at læse den ledende Artikel i Søndags i „Social-Demokraten“, at det ærede Medlem, naar han tog Ordet her, muligvis nok vilde fortsætte et lille Angreb som det i Søndags, og jeg tænkte: Saa skal jeg Dagen efter, han har talt, spiddes in majorem gloriam — ja, skal jeg sige: Arcis Montanæ. Det havde jeg ikke Lyst til, og jeg syntes derfor, da jeg i Gaar Aftes læste nogle jødiske Ordsprog, at det var godt, om man kunde finde et Ord, der var rigtig betegnende for denne Situation. Jeg traf da paa dette: „Selv Daaren, om han tav, skulde agtes viis, og forstandig, om han holdt sin Mund“.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Jeg beklager, at jeg ikke var saa forudseende at skrive en Artikel mod det ærede Medlem (Moltesen), forinden han tog Ordet her i Tinget; saa havde vi undgaaet hans Tale, og det mener jeg havde været en Vinding. Jeg skal bestræbe mig for i Fremtiden at handle i den Retning.

Til det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) vil jeg sige, at jeg holder ikke rigtig af dette Partifællesskab, saa længe det ærede Medlem ikke optræder som Grundtvigianer, rent og klart, frit og frankt. Jeg tror, Grundtvigianerne — i hvert Fald i gamle Dage — havde en lille Yndlingssang, der lød noget i Retning af at kæmpe med aabent Visir — noget i Retning af Holger Danske, at „han kæmped med aaben Pande, for hvad han for Alvor tror“. Jeg vil derfor ikke anerkende det ærede Medlem fra Nørresundby som grundtvigsk Meningsfælle, før han efterkommer dette gode grundtvigianske Ord, og jeg har ikke gennem hans Replik saa lidt som gennem hans Tale forleden Dag faaet at vide, hvor det ærede Medlem reelt staar i Spørgsmaalet om Semi-